

nægtes, at dette ræsonnement har nogen sandsynlighed for sig. Dette støttes ved, at Kristian I i den stærkt ødelagte freske i s. Spirito i Rom er afbildet i samme stilling. Men selv om dette antages, bliver freskerne i Malpaga og Rom kun sekundære kilder for kendskabet til kongens virkelige udseende. De portrætter, som han kan have foræret Colleoni og Sixtus IV, er forlængst tabte, og malerne har behandlet deres gengivelser med stor frihed, bl. a. gjort kongens udseende betydelig ældre, end det kan have været 1474. De eneste førstehånds kilder vedbliver derfor stadig at være Meliolus' medaille fra Mantova, der er udført samtidig med kongens besøg, og kopierne (på Gripsholm og Gaunø) af den ligeledes samtidige altertavle fra Thurø.

Det må i øvrigt bemærkes, at Kristian I's besøg på Malpaga kun kan henlægges til henrejsen. Hans rejserute i Italien er takket være hertugen af Milanos agenter kendt fra dag til dag. På tilbagevejen fra Rom er der absolut ikke plads til noget besøg på Malpaga; at rejsen paa dette tidspunkt gik så langsomt, skyldtes den omstændighed, at kongen var syg og derfor måtte køre. Fra indberetningerne til hertugen af Milano véd man derimod, at Colleoni gjorde sig store anstrængelser for at traktere sin høje gæst, ja man er næsten i stand til at angive spisesedlen ved det måltid, som er fremstillet i freskerne på Malpaga.      *Johs. Lindbæk.*

Da Upsala Ærkebispesæde blev ledig 1432, valgte Domkapitlet den ny Ærkebisp uden at spørge Erik af Pommern, og dette førte til en fleraarig Strid, under hvilken man ogsaa kom ind paa Sveriges statsretlige Stilling til Unionskongen, paa en vis Maade et Forspil til Engelbrecht Engelbrechtsons Rejsning. De talrige Akter fra denne Strid har hidtil dels henligget utrykt, dels været trykt rundt om paa meget spredte Steder. Nu foreligger de samlede og fortræffeligt udgivne af Lic. Algot Lindblom under Titelen: *Akter rörande ärkebiskopsvalet i Uppsala 1432 samt striden därom mellan konung Erik och svenska kyrkan* (Upsala 1903).      *Kr. E.*